Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

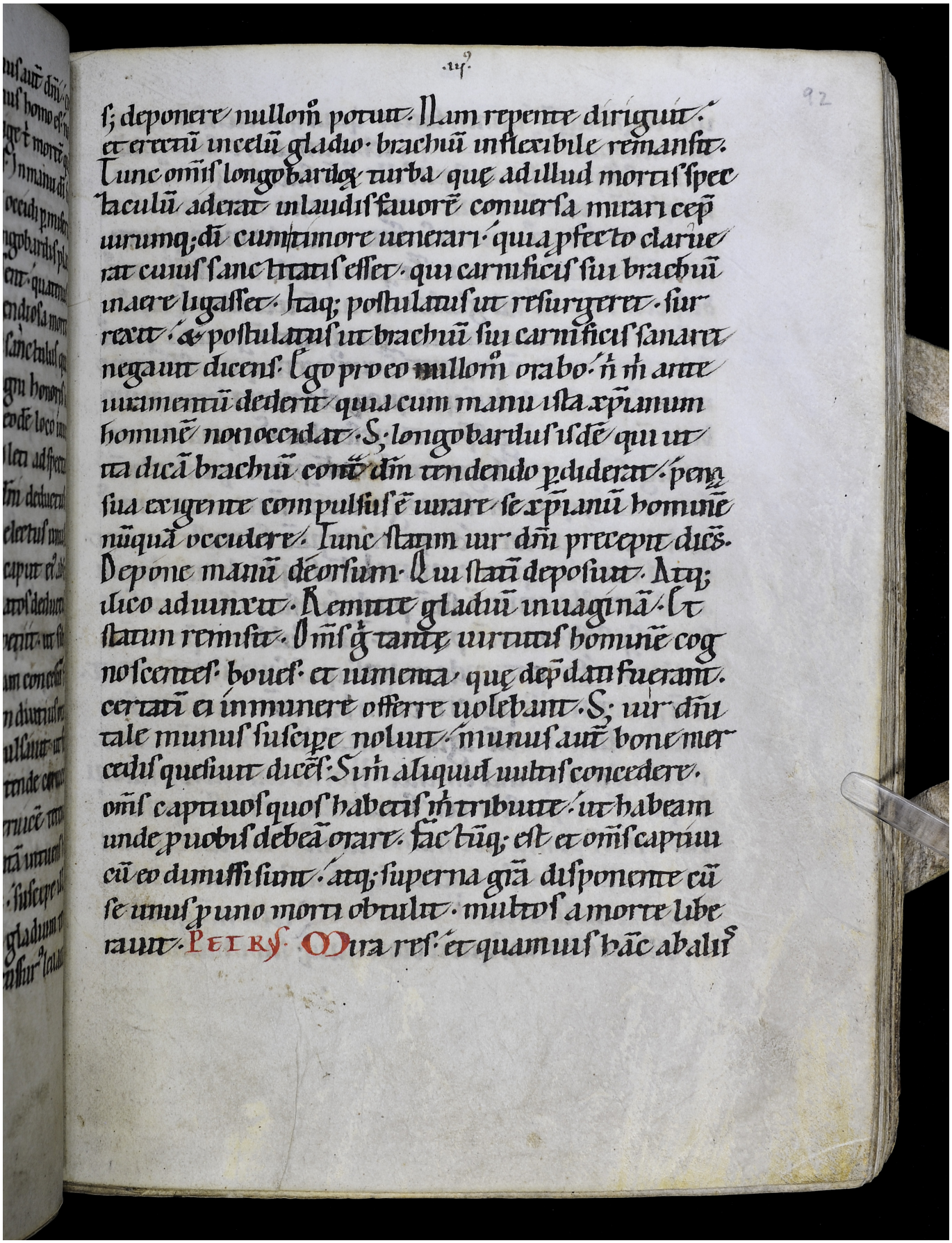

s; deponere nullom̃ potuit. Nam repente diriguit.
et erectũ uncelũ gladio. brachiũ inflexibile remansit.
Tunc omis longobardiq; turba quę ad illud mortis spec
taculũ aderat in laudis fauorẽ conuersa mirari cep̃
uirumq; dĩ cum timore ueneraṙ. quia pfecto clarue
rat cuius sanctitatis esset. qui carnificis sui brachiũ
in aere ligasset. Itaq; postulatus ut resurgeret. sur
rexit. & postulatus ut brachiũ sui carnificis sanaret
negauit dicens. Ego pro eo nullom̃ orabo. n̄ m̄ ante
iuramentũ dederit quia cum manu ista xp̃ianum
hominẽ non occidat. S; longobardus isdẽ qui ui
ta dicã brachiũ comẽ dm̄ tendendo p̄diderat. pen
sua exigente compulsus ẽ iurare se xp̃ianũ hominẽ
nũquã occidere. Tunc statim uir dn̄i precepit dicẽs.
Depone manũ deorsum. Qui statim deposuit. Atq;
dico ad iunxit. Remitte gladiũ in uaginã. Et
statim remisit. Omis g̃ tantę uirtutis hominẽ cog
noscentes. boues. et iumenta quę deo̅ dati fuerant.
certatim ei in munere offerre uolebant. S; uir dn̄i
tale munus suscipe noluit. munus aut̃ bone mer
cedis quesiuit dicẽs. Si m̄ aliquid multis concedere.
omis capitiuos quos habetis m̄ tribuite. ut habeam
unde p̄ uobis debeã orare. fac tũq; est et omis capiiui
cũ eo dimissi sunt. atq; superna gr̃a disponente cũ
se unus p̄ uno morti obtulit. multos a morte libe
rauit. PETRUS. Mira res. et quam uis hãc abalis